

Forskellene mellem de fælles priser og de priser, der på hvert af overgangsperiodens trin fastsættes for hver af de nye medlemslande, udlignes ved hjælp af faste udligningsbeløb. Udligningsbeløbene opkræves som en afgift ved import til et land med højere priser end eksportlandet og udbetales som eksporttilskud ved salg til et land med lavere priser.

Toldafviklingen mellem de hidtidige medlemslande og de nye medlemslande og mellem de nye medlemslande indbyrdes sker i det væsentlige efter samme regler som for industrivarer. Det samme gælder for tilnærmelsen til den fælles ydre toldtarif. Afgivelserne vedrører navnlig tidspunkterne for toldreduktionerne og toldtilnærmelserne. Told anvendes i EF kun for relativt få landbrugsprodukter, hvoraf de vigtigste er kvæg og kød samt frugt og grønsager.

Artiklerne 98-103 indeholder bestemmelser vedrørende fiskeriet.

Artiklerne 104-107 indeholder bestemmelser om de veterinære foranstaltninger m. v.

Om afsnittets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

De priser, der skal fastsættes på grundlag af artikel 51, og som skal danne udgangspunkt for pristilnærmelsen, er interventionspriserne for korn, sukker, smør og skummetmælkspulver samt orienteringspriserne for kvæg og kalve og for fisk. For de øvrige produkter afledes udligningsbeløb eller støttebeløb som hovedregel af de således fastsatte priser, jfr. art. 55 og art. 57 samt bestemmelserne i art. 70-97 for de enkelte produktgrupper. For frugt og grønsager, oliefrø og visse mejeriprodukter gælder dog særlige regler.

Udformningen af stk. 2 indebærer, at støtte, som de nye medlemslande under deres nationale ordninger yder til produktionen af bestemte produkter, skal tages i betragtning ved fastsættelsen af de priser, der skal danne udgangspunkt for pristilnærmelsen, uanset om sådan støtte finder udtryk i noteringerne for de pågældende produkter. Som en særlig ordning for Storbritannien og Norge skal priserne dog fastsættes på grundlag af markedspriserne. Dette er muligt ved, at disse lande samtidig har opnået adgang til, og så efter indtrædelsen at anvende produktbunden støtte efter de nærmere regler i art. 54 og protokol nr. 20. En pludselig stærk stigning i markedspriserne, der vil kunne påvirke forbruget i disse lande, undgås herigennem.

Art. 52 fastsætter regler for tilnærmelsen af de nye medlemslandes priser til de fælles priser på det grundlag, der er tilvejebragt gennem anvendelsen af art. 51 og de særlige bestemmelser for frugt og grønsager, oliefrø og visse mejeriprodukter. Tilnærmelsen sker ved, at forskellen mellem priserne succesivt mindskes med en sjettedel, en femtedel, en fjerdedel, en trediedel og halvdelen på hver af de første fem trin indtil indførelsen af de fælles priser som sjette trin. For at give landbruget i de nye medlemslande samme forholdsvise regulering af priserne, som måtte blive besluttet af ministerrådet for landbruget i de seks oprindelige medlemslande, skal der ud over den nævnte tilnærmelse ske en forhøjelse af de nye medlemslandes priser med samme procentsats som den, hvormed de fælles priser måtte være forhøjet.

Produktionsåret, der bestemmer tidspunktet for pristilpasningerne, begynder for smør, skummetmælkspulver, kvæg og kalve 1. april, for sukker og oliefrø 1. juli og for korn 1. august.

Bestemmelsen i artikel 53 tager sigte på at undgå opkrævning eller ydelse af ubetydelige udligningsbeløb. Reglen vil navnlig kunne få betydning for de danske priser på sukkerroer og sukker, der ligger nær EF's priser.

Artikel 54 giver Storbritannien adgang til at opretholde garanterede priser for bl. a. korn, svinekød og oksekød. De britiske garantipriser kan kun forhøjes efter de samme regler som dem, der gælder for tilnærmelsen af Danmarks og Irlands priser til det fælles niveau. Rådet skal, som det fremgår af stk. 4, i øvrigt fastsætte de nærmere regler for Storbritanniens brug af undtagelsesordningen.

De generelle regler om anvendelsen af udligningsbeløbene i samhandelen ved fastsættelsen af afgifter ved import og eksporttilskud er fastsat i artikel 55. De almindelige regler er baseret på forventningen om, at verdensmarkedspriserne normalt vil være lavere end såvel de fælles priser som de priser, der fastsættes for hvert af de nye medlemslande. Stk. 6 regulerer derfor anvendelsen af udligningsbeløb, der opkræves ved import eller ydes ved eksport i handelen mellem de nye og de oprindelige medlemslande i de tilfælde, hvor importprisen fra tredielande undtagelsesvis måtte være højere end den pris, der er fastsat for et nyt medlemsland. Begrænsningen af udligningsbeløbet til højst samme beløb som det, der opkræves